

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **M. P.**
zastoupena Mgr. Sylwií Niemiec, advokátkou sídlem 736 01 Havířov
– Podlesí, Tajovského 1660/2c

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2022 č. j. MSK 153513/2021,
o přestupcích

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 27. 9. 2021 č. j. MMH/279724/2021 ve věci přestupku dle § 7 odst. 1 písm. a) a přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobkyně namítala, že se předmětných přestupků nedopustila. Dle jejího názoru nebylo dostatečně prokázáno, že by se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu. Správní orgán vzal bez dalšího za prokázány skutečnosti, o kterých vypověděly J. O. v pozici svědkyně a svědkyně V. R. Přitom se nijak nezabýval širšími okolnostmi, které vnášejí závažné pochybnosti co do pravdivosti a věrohodnosti jejich tvrzení. Z jejich výpovědi vyplývá, že vztahy v bytovém domě jsou dlouhodobě narušeny a obě svědkyně vůči ní trpí značnou nevraživostí, zlobí se na ni. Konflikty se týkají zejména výhrad vůči jejímu synovi R. P. Má za to, že pokud J. O. oznámila Magistrátu města Havířova, že se měla dopustit přestupku, učinila tak z pomsty vůči ní, resp. z frustrace z toho, že se jí a dalším obyvatelům domu nedaří přinutit ji k vystěhování z bytu. Poznamenala, že je zřejmé, že soužití v bytovém domě s mnoha nájemníky (členy družstva), klade vysoké nároky na schopnost vyjít s ostatními osobami bydlícími v domě. Mnohdy je zapotřebí vyzbrojit se velkou mírou tolerance a je nutno počítat s případnými konflikty. V tomto případě došla situace tak daleko, že se její sousedka rozhodla obvinit ji z přestupku. Jiná sousedka jí v tom ráda vypomohla. Obvinění je křivé. Zdůraznila, že je pro ni nesmírně těžké se bránit, neboť dokazovat, že se skutek vůbec nestal, je nesmírně obtížné, a to i vzhledem k tomu, že žije sama a pobývá převážně doma. Nemá tak k dispozici žádného svědka, kterého by bylo možné v řízení vyslechnout, či jiný důkazní prostředek. Pro obě uvedené svědkyně bylo naopak snadné se spíknout proti ní. Žalobkyně zdůraznila, že přestupkové řízení nemá být platformou pro vyřizování osobních konfliktů. Vyslovila názor, že pokud bychom přijali tezi, že k prokázání přestupků ublížení na cti nebo narušení občanského soužití postačí výpovědi dvou osob ve zřejmém konfliktním vztahu k osobě obviněné bez toho, aby byly podrobně zkoumány okolnosti těchto konfliktů, připustili bychom nebezpečný vztah umožňující zneužití přestupkového práva k šikanóznímu jednání vůči slabšímu či osamocenému jedinci. Žalobkyně dále uvedla, že již v přestupkovém řízení namítala, že výpovědi svědkyň jsou rozporuplné, neshodují se ve svém obsahu. Má za to, že v souladu se zásadou in dubio pro reo, má být tento rozpor vykládán v její prospěch. Jestliže jí odvolací orgán klade k tíži, že nevyužila svého práva vyjádřit se k výpovědi svědkyně R., má za to, že absence jejího vyjádření nemůže mít za následek automatické převzetí výpovědi svědkyně za pravdivé a nijak nezprošťuje správní orgán z povinnosti zkoumat důkazy v širších souvislostech, jak výše namítá.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na žalobou napadené rozhodnutí, v němž se vypořádal se všemi námitkami žalobkyně uplatněnými v odvolání, které se shodují s námitkami žalobními. Tyto námitky považuje za nedůvodné.
4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Krajský soud přezkoumal dle § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení, v mezích žalobních bodů, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím Magistrátu města Havířova ze dne 27. 9. 2021 č. j. MMH/279724/2021 byla žalobkyně uznána vinnou tím, že dne 9. 6. 2021 kolem 9:30 hodin v H. – P., na ulici Š. X, 1. ublížila na cti J. O., neboť jí řekla „Ty čubko zkurvená“, čímž spáchala úmyslně přestupek dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o některých přestupcích), 2. úmyslně narušila občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, neboť řekla J. O. „Starej se o sebe, jestli budeš pořád volat policajty, tak ti urvu hlavu“, čímž spáchala úmyslně přestupek dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích.

Za spáchání přestupků byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 000 Kč a dále povinnost uhradit náklady řízení částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnut rovněž o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 1. 2022 č. j. MSK 153513/2021 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

6. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobkyně o nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci v důsledku nesprávného hodnocení důkazů, ani s námitkou, že jednání, která jí byla kladena za vinu, nebyla prokázána. Soud vycházel z ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle kterého, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodnou pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Při hodnocení provedených důkazů, a to výpovědi slyšených svědkyň V. R. a J. O., J. O. též v postavení osoby přímo postižené přestupkem, soud neshledal procesní pochybení správních orgánů, které by bylo způsobilé přivodit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Ust. § 50 odst. 3 správního řádu správnímu orgánu ukládá povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Správní orgán přitom podklady pro rozhodnutí, zejména důkazy hodnotí podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu). Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu.
7. U obou přestupků správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí řádně odůvodnil, na základě zjištění z provedených důkazů, závěr o tom, že se žalobkyně dopustila přestupku dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů tím, že J. O. ublížila na cti a dále přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 téhož zákona tím, že úmyslně narušila občanské soužití. Správní orgán I. stupně uvedl, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil. Dle názoru soudu výpovědi J. O., osoby přímo postižené přestupkem a dále v postavení svědkyně a svědkyně V. R. neobsahovaly žádné rozpory, které by svědčily o jejich nevěrohodnosti, rozhodně nepůsobily pomstychtivě a obě hovořily v tom smyslu, že situace je kvůli chování syna žalobkyně a incidentů s tím spojených i v důsledku toho, že žalobkyně svého syna nekriticky hájí, mnoho let neúnosná. Svědkyně V. R. popisovala situaci tak, že s žalobkyní mají v domě problémy již od roku 2010. Několikrát věc řešili i s SBD Havířov, pravidelně jsou na místo volány hlídky Městské policie i Policie České republiky, a to kvůli chování syna žalobkyně, který chodí opilý, dělá rámus a nepořádek v domě. SBD v domě nainstalovalo kamery. Situace s ničením majetku se již stabilizovala, avšak rámus a křik z bytu P. je stále. Vzhledem k tomu, že s žalobkyní jsou stále problémy, incidenty si proto zapisuje. Ke dni 9. 6. 2021 si zaznamenala, že slyšela žalobkyni, jak na balkóně křičí vulgární výrazy „Kurvo, pičo, čubko, urvu ti hlavu, když budeš volat policajty, já tě utluču“. V té době se nacházela ve svém bytě v ložnici. Bydlí o patro výše jak žalobkyně a říkala si, že asi žalobkyně křičí na sousedku O., se kterou má společný balkón, oddělený pouze zděnou přepážkou. Svědkyně dále uvedla, že paní O. dlouhodobě vystupuje proti jednání žalobkyně. Byla iniciátorkou mimo jiné i instalace kamer a ví, že právě paní O. několikrát na místo volala hlídku policie. Následujícího dne po incidentu se svědkyně tázala paní O., zda je vše v pořádku s tím, že slyšela ty výhrůžky a nadávky. Paní O. jí sdělila, že si pověsila prádlo a žalobkyně začala přes zábradlí svého bytu něco vytřepávat na její prádlo. Proto řekla žalobkyni, ať to nedělá a žalobkyně jí na to začala nadávat a vyhrožovat. Osoba přímo postižená přestupkem J. O.,

rovněž v postavení svědkyně vypověděla, že žalobkyně se vyjadřuje vulgárně a vyhrožuje opakovaně, a to nejen její rodině, ale i jiným sousedům v domě. Situace je neúnosná, a proto se rozhodla s tím něco dělat. Žalobkyně dne 9. 6. 2021 ji urazila slovy „Ty čubko zkurvená“. Byla tomu přítomna i její tříletá dcera, která se žalobkyně bojí. Dne 9. 6. 2021 svědkyně měla na balkóně pověšené vyprané prádlo. Žalobkyně začala vyklepávat synovo oblečení u příčky balkónu. Svědkyně žalobkyni požádala, zda by mohla věci vytřepávat dál od jejího prádla. Na to jí začala žalobkyně nadávat, že je čubka zkurvená. Konflikt měli už předchozího dne, kdy syn žalobkyně pan P., který je bezdomovec a zapáchá, přivedl do domu dalšího bezdomovce. Oni pak volali policii. Proto jí žalobkyně řekla, že pokud bude volat policisty, tak jí hlavu utrhne nebo urazí. Už přesně neví, jaká slova použila. Druhý den ji potkala sousedka R., která se jí tázala, co se stalo, a uvedla, že vše slyšela.

8. Ve shodě se správními orgány také soud zastává názor, že výpovědi osoby přímo postižené přestupkem a svědkyně J. O. a svědkyně V. R. jsou věrohodné, a to bez ohledu na to, že vztahy mezi žalobkyní a svědkyněmi nejsou souladné. Správní orgány logicky a přezkoumatelně vysvětlily, proč uvěřily výpovědím osoby přímo postižené přestupkem, svědkyně O. a svědkyně R. a s tímto hodnocením soud souhlasí. Z jejich výpovědí je zřejmé, že k oběma skutkům došlo. Žalobkyně vulgárními nadávkami a vyhrožováním J. O. újmou na zdraví, reagovala na upozornění J. O., aby nevyklepávala prádlo svého syna u příčky společného balkónu v době, kdy tam J. O. věšela čerstvě vyprané prádlo. Následná reakce žalobkyně zcela jistě překročila rámec pouhé nevhodnosti. J. O., kterou žalobkyně nazvala slovy „Čubko zkurvená“, se zcela oprávněně těmito výrazy cítila uražena. Jedná se o urážku hrubou. Žalobkyně nepochybně naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích tím, že J. O. ublížila na cti. Výhrůžkou slovy „Starej se o sebe, jestli budeš pořád volat policajty, tak ti urvu hlavu“, naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o některých přestupcích, neboť tím úmyslně narušila občanské soužití tak, že J. O. vyhrožovala újmou na zdraví. Pokud jde o polemiku žalobkyně nad výrazy, které ve své výpovědi uvedla svědkyně R. a osoba přímo postižená přestupkem J. O., pak se jedná dle názoru soudu o naprosto nepodstatné mírné odlišnosti v použitých výrazech, které jsou obdobného rázu a velmi hrubé, vulgární. Totéž se týká i použitých výrazů v rámci výhrůžky újmou na zdraví, které jsou, jak plyne z výpovědi J. O. a svědkyně R., obdobné a z hlediska klidného občanského soužití zcela nepřijatelné, jak správně uvedl žalovaný. Co se týká hodnocení formálního a materiálního znaku předmětných přestupků dle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích a dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 téhož zákona, soud zcela souhlasí se závěry správních orgánů o naplnění formálního a materiálního znaku těchto přestupků, a proto v podrobnostech zcela odkazuje na odůvodnění jejich rozhodnutí, zejména rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
9. Ze všech shora uvedených důvodů soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl.
10. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

[Sem zadejte text.]

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 13.09.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.